

Sygn. akt IV U 775/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019 r. w S.

odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 3 października 2018 r. Nr (...)

w sprawie H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje H. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 28 września 2018 roku do 17 listopada 2018 roku oraz przyznaje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 18 listopada 2018 roku do 30 listopada 2019 roku.

Sygn. akt IV U 775/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1440) odmówił H. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2018r. wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jego zdrowia. Podniósł, iż od 1997r. jest osobą niezdolną do pracy, a obecnie stan jego zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie z uwagi na wiek pogorszył się. Nadal cierpi na ostry zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa szyjnego o podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych, stan po uszkodzeniu rzepki i więzadeł lewego stawu kolanowego z ograniczeniem wyprostów, stan po usunięciu łękotki prawego stawu kolanowego, przepuklinę pachwinową prawostronną, a także schorzenia o charakterze kardiologicznym (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 28 września 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczony nie spełniła przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. P. był uprzednio, tj. od dnia 20 maja 2012r. do dnia 31 sierpnia 2018r. uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (bezsporne, akta rentowe). W ostatnim okresie, tj. od 1 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2018r., podstawę powyższego stanowiła decyzja ZUS Oddział w S. z dnia 24 sierpnia 2017r. (k. 64 akt rentowych).

W dniu 1 sierpnia 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.66-67 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 30 sierpnia 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 30 sierpnia 2018r. k.69 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 28 września 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.42 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 28 września 2018r. k.71 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 3 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2018r. (decyzja z 3 października 2018r k.72 akt rentowych).

H. P. ma 62 lata i wykształcenie zawodowe ślusarz –mechanik. Dotychczas pracował na stanowisku mechanika – traktorzysty oraz jako ślusarz – spawacz (świadczenia pracy k.4, 22 akt rentowych za wnioskiem z 30 lipca 1997r.). Od 2012r. ubezpieczony pozostaje bez zatrudnienia (wywiad zawodowy k.45 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa i kardiologa, którzy rozpoznali u ubezpieczonego nadciśnienie tętnicze oraz zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez objawów korzeniowych i ubytkowych. W dniu 18 listopada 2018r. ubezpieczony został przyjęty na Oddział Kardiologiczny z objawami ostrego zespołu wieńcowego. Wówczas u ubezpieczonego wykonano koronarografię z jednoczasową inplantacją dwóch stentów lekowych w PTW, a po ustabilizowaniu stanu klinicznego angioplastykę GPZ z implantacją stentu DES. Ubezpieczony został zakwalifikowany do konsultacji kardiologicznej – hemodynamicznej (karta leczenia szpitalnego w dniach 18-23 listopada 2018r. k.10-11v akt sprawy). U ubezpieczonego nadal utrzymują się bóle w klatce piersiowej z promieniowaniem do ramion (nasilające się po wysiłku), bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym z okresowym promieniowaniem do prawych kończyn, a także okresowe bóle i zawroty głowy. Rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia kardiologiczne naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy zawodowej w okresie od 18 listopada 2018r. do 30 listopada 2019r. W tym czasie ubezpieczony wymaga intensywnego leczenia farmakologicznego, rehabilitacji kardiologicznej i ewentualnego leczenia inwazyjnego – po konsultacji kardiologicznej. Po tym okresie wskazana jest kolejna ocena stanu jego zdrowia. Biegli stwierdzili, iż w okresie od 28 września 2018r. do 17 listopada 2018r. ubezpieczony był już osobą częściowo niezdolną do pracy, gdyż istotne pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego nastąpiło po około 6 tygodniach od orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, uznającego go za zdolnego do pracy (opinia biegłych z zakresu neurologii i kardiologii k.12 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego H. P. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych w składzie kardiolog i neurolog dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w okresie od 28 września 2018r. do 17 listopada 2018r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy, natomiast obecnie, tj. w okresie od 18 listopada 2018r. całkowicie niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 listopada 2019r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego szereg opisanych wyżej schorzeń, z których wiodące są schorzenia kardiologiczne. W ocenie biegłych schorzenia kardiologiczne przy współistnieniu innych schorzeń, w tym zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego - którego kwalifikacje ukierunkowują go do wykonywania pracy fizycznej - w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy w okresie od 28 września 2018r. do 17 listopada 2018r., zaś w okresie od 18 listopada 2018r. do 30 listopada 2019r. całkowitą niezdolność do pracy.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego (w tym przedłożonej w dniu badania karty informacyjnej z leczenia szpitalnego na Oddziale Kardiologicznym w dniach 18-23 listopada 2018r. k.1011v akt sprawy) i jego badaniem. Opinia jest spójna i należy uzasadniona.

Oceniając ten dowód, Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu.

Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, mając na uwadze okoliczność, iż niezdolność do pracy u ubezpieczonego powstała przed wydaniem decyzji z 3 października 2018r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (protokół rozprawy k.21-21v akt sprawy). Podkreślić należy, iż Sąd rozstrzygnięcie oparł na niekwestionowanych przez strony ustaleniach biegłych z zakresu kardiologii i neurologii, którzy zgodnie stwierdzili w okresie od 28 września 2018r. do 17 listopada 2018r. ubezpieczony był już osobą częściowo niezdolną do pracy, gdyż istotne pogorszenie jego stanu zdrowia nastąpiło po około 6 tygodniach od orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, uznającego go za zdolnego do pracy (opinia biegłych k.12 akt sprawy).

Należy stwierdzić, powołując się na pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, iż przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87).

W konsekwencji ubezpieczony spełnił wszystkie warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ustalając prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 28 września 2018r. do 17 listopada 2018r. oraz prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 18 listopada 2018r. do 3 listopada 2019r.